

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 20 - THÁNG 9, 2024

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 20 - THÁNG 9, 2024

4. Ý Anh
5. Trần Đại Bản (Đại Bàng)
- 6-7. Trần Quốc Bảo - Virginia
8. Đỗ Bình - France
9. Mùi Quý Bông/Phạm Quang Trung
10. Thảo Chi (Bùi Mỹ Hoa)
11. Nguyễn Vô Cùng/ Mộtthời
- 12-13. Nguyễn Thị Ngọc Dung
14. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 15-17. Trường Đình - United Kingdom
18. Mạc Phương Đình
19. Ngô Văn Giai/Phùng Trần
20. Đỗ Thị Minh Giang
21. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
22. Quang Hà
23. Lý Hiểu
24. Diễm Hoa
25. Phương Hoa
26. Vũ Hối /Hà Thượng Nhân
27. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
28. Githéa Hoàng Hy
29. Phan Khâm
30. Hoàng Song Liêm
31. Như Liên
32. Nguyễn Phú Long
33. Tuệ Nga

34. Đăng Nguyên
35. Cao Mỹ Nhân
36. Kha Oanh (Oanh Nguyễn)
37. Kim Oanh - Úc Châu
38. Y Thy Võ Phú
39. Nhất Phương
40. Thủy Lâm Synh
41. Thanh Thanh
42. Thanh Thanh / Chúc Anh
43. Vương Thanh
44. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
45. Nguyễn Mây Thu - France
46. Trần Hoài Thư
47. Minh Thúy Thành Nội
48. Tuệ Trung (Lê Trọng Dũng)
49. Thy Lệ Trang
50. Hoa Văn

Mưa xa về nhớ

Đầu tháng tám, cơn bão Debby đi vào phía tây bắc của Florida, kéo theo mưa gió qua vùng biển đồng nơi tôi ở. Lâu lắm không nghe được tiếng mưa rào. Lâu lắm không được nhìn thấy mưa đổ như trút nước, dạt dào, vội vã. Tôi nhìn mưa như bị say. Cây cỏ quanh nhà cũng say theo quán quýt. Đất được mưa về thấm, thấm đẫm nước no đầy. Bạn bè từ xa hỏi thăm, *bão đến có sao không, có bị ảnh hưởng gì không... Không có sao hết, bão ở xa lắm, nhưng mừng vì có mưa, và cảm động nhiều khi được thăm hỏi... Cảm ơn nhé...*

Sáng sớm hôm nay, bão đã qua, nhưng còn tặng lại một cơn mưa nhẹ nhàng ngăn ngủi, ban thường thêm một chút đẹp của thiên nhiên, của những giọt nước mưa đầu cành long lanh nắng. Dàn ti-gôn hồng sau nhà dù đã bị rụng bớt hoa vì mưa hôm trước, nhưng vẫn tươi tắn hẳn lên, chùm hoa nhỏ như thêm màu, lá như thêm xanh trong nắng. Nhớ tháng trước đã chụp hình với chị bên dàn ti-gôn xinh xinh, còn nhắc đến bài thơ [Hai sắc hoa ti-gôn của T.T.Kh.](#) Nhớ có bạn từ Canada xuống chơi tuần rồi cũng thích hoa ti-gôn... *Ôi, dễ thương quá! lâu lắm mình mới được thấy lại hoa ti-gôn...*

Và riêng tôi vẫn nhớ mãi về thời thơ ấu ở Đà Nẵng, đến nhà ngoại với dàn ti-gôn hồng. Nhớ cơn bão rút qua thành phố cũng vào một mùa hè, và tôi đứng bên cửa sổ, nhìn dàn ti-gôn ướt đẫm rạt rào mưa gió trước sân nhà.

*Mưa gần rồi lại mưa xa
Mưa theo bão đến từ xa thành gần
Nhìn mưa cảm nhớ tình thân
Xa ngàn trùng vội về gần như mưa.*

*Rồi nay sẽ trở thành xưa
Ủ é ngồi nhớ chuyện mưa xa gần.*

Ý Anh

Vero Beach, 08/07/2024

NHỚ HUẾ

Sông Hương vắng lặng chèo khua nước
Tiếng vỗ theo nhau sóng bạc đầu
Bao năm xa Huế chưa về được
Bây giờ trở lại xót xa đau!

Bóng dáng người xưa nay thấy đâu?
Mái ngói trường xưa đã úa màu
Trường Tiền, An Cựu, thôn Vĩ Dạ
Thiên Mụ ngân vang giọt lệ sầu...

Xa Huế từ lâu mãi nhớ thương
Nhớ cả đường đi, nhớ phố phường
Việt Hương, Quốc Học, Tri Phương cũ
Nhớ bến đò xưa, nhớ cố hương.

Nữ sinh Đồng Khánh, nón bài thơ
Đứng đợi bên sông, lỡ chuyến đò
Đôi mắt long lanh màu ngọc bích
Tóc rũ buông lơibóng nguyệt mờ.

Tôi đã yêu em từ dạo ấy
Những lá thư xanh kỷ niệm đầy
Xa nhau lệ đẫm chiều đưa tiễn
Vương vấn tình tôi thật khó phai.

Nhớ bóng trăng xưa một thuở nào
Không biết bây giờ em phương nao?
Giây phút thiêng liêng mờ sương khói
Huế của riêng tôi, Huế ngọt ngào.

Đại Bàng (Trần Đại Bàng)

Phù Du

Ngắm đời của con người ta
Thường tình đều thích vinh hoa sang giàu
Nhưng nào có giữ được đâu
Cũng rồi tay trắng, mộ sâu chôn vùi
Bạc tiền danh vọng trên đời
Phù du tạm bợ, tới rồi lại qua

Ai bằng công nương **Diana**
Đẹp như Tiên nữ Hằng nga xuống trần
Giàu sang phú quý vô ngần
Lấy hoàng tử Charles tốt phần quyền uy
Đại lễ công nương vu quy
Tốn gần bốn triệu, lễ nghi Anh Triều
Riêng chiếc nhẫn cưới mỹ miều
Ngọc sapphire lớn, dát nhiều kim cương
Chói lòa trên tay công nương
Đệ nhất quý phái! Dễ thường không hai.

Thế mà phút chốc tàn phai
N như mây hội tụ, tan bay mơ hồ
Hoàng gia chứng kiến sững sờ
Gia đình Hoàng tử, ai ngờ ly phân!
Rồi hồng nhan gặp đa truân
Diana tử nạn muôn phần thể lương
Nào danh vọng, nào kim cương
Phù du rồi bỏ công nương hoàn toàn

Xác Nàng, nằm trong áo quan
Đi vào giấc ngủ bình an muôn đời
Tay cầm một kỷ niệm thôi
Đó là Tràng Chuối Mãn Côi nhiệm màu
Món quà nhận được từ lâu
Mẹ Têrêsa tặng, với câu chúc lành!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Mẹ chết cho con được sống

Bé thơ ngậm bầu sữa mẹ,
Ngủ ngon lành, như chưa biết trần gian!
Em chỉ biết, mẹ em là tất cả,
Như gà con, trong cánh mẹ bình an.
Hơi ấm mẹ truyền vào tim vào phổi,
Mắt mẹ nhìn con âu yếm chứa chan!
Ôm vú mẹ, bàn tay em nóng hổi...
Mẹ ôm em, ôm trọn cả thiên đàng!

Bỗng thảm cảnh xảy ra,
Con động đất cực kỳ dữ dội!
Rung chuyển cửa nhà.
Tường đổ, trần sập!
Phút giây hoảng loạn, cấp kỳ !!!
Biết lấy gì che chở cho con,
Mẹ đành lấy chính thân mình,
Phủ lên bé thơ như gà mẹ xòe đôi cánh,
Mặc cho gạch đá trút xuống người!

Than ôi!
Gục đầu hôn con lần cuối...
Và nhấn nhủ vào điện thoại cầm tay:
" Con ơi! nếu con còn sống
hãy nhớ mẹ yêu con vô cùng !!! "
Rồi... khỏi bê tông nặng nề ụp xuống
Rồi mẹ ngất xỉu,
Rồi mẹ chết oan!
Em bé thơ vẫn ngậm bầu sữa mẹ,
Ngủ yên lành, như chưa biết trần gian...

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

Đây là chuyện thật về Sự hi sinh của Người Mẹ trong trận động đất kinh hoàng ở Nhật Bản. Ngay sau khi động đất, các Toán cấp cứu đã đến ngôi nhà bị sụp đổ, của một người phụ nữ trẻ, họ tìm thấy xác cô ấy qua các khe vết nứt trong đồng đổ nát. Nhưng xác cô có vị thế rất lạ, tựa như một người đang quỳ gối cầu nguyện, cơ thể nghiêng về phía trước, và dường như có một vật gì đó hai tay của cô ôm phía dưới. Toàn ngôi nhà sụp đổ phủ lên cô. Người trưởng toán cấp cứu đã rất khó khăn khi luồn tay qua khoảng cách hẹp của bức tường đổ để chạm tới người phụ nữ bị nạn. Anh hy vọng cô còn sống. Nhưng, cơ thể cô đã lạnh cứng, biểu thị chắc chắn đã chết rồi. Và toán cấp cứu rời qua những căn nhà sụp đổ khác. Nhưng người đội trưởng dường như có một linh tính bén nhạy. anh trở lại quan sát kỹ thêm về người phụ nữ đã chết. Anh quỳ xuống, luồn sâu tay dưới xác chết. Rồi đột nhiên, anh hét lên đầy phấn chấn: "Một đứa bé !!! Có một đứa bé!"
Cả đội cùng nhau cẩn thận tháo gỡ từng phần đổ nát, trên lưng và xung quanh xác người phụ nữ. Có một bé trai 3 tháng tuổi được bọc trong một tấm chăn hoa ngay bên dưới xác người mẹ. Người phụ nữ rõ ràng đã có sự thực hiện, cách thế hi sinh cuối cùng để cứu con trai mình.
Khi ngôi nhà sập xuống, cô đã dùng chính cơ thể của mình để làm tấm chắn bảo vệ cho đứa con trai. Bé vẫn ngủ một cách bình yên khi viên trưởng toán cấp cứu nhắc bé lên. Một Bác sĩ đã tới ngay kiểm tra sức khỏe cho Bé. Ông mở tấm chăn quấn thân Bé, và ngạc nhiên thấy một chiếc điện thoại di động bên trong. Có một tin nhắn văn bản trên màn hình, nói rằng, "Nếu con có thể sống sót, con hãy nhớ rằng mẹ rất yêu con"

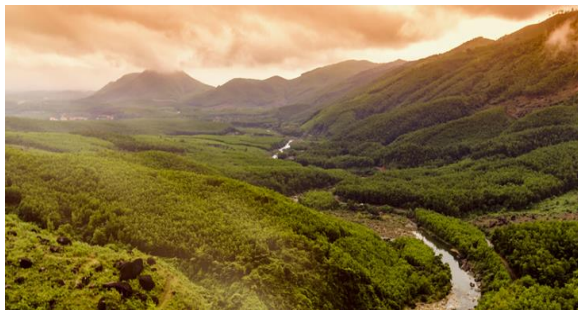
MÂY KHÓI

*Ngắt nhánh thời gian hoa vẫn nở
Cõi đời say tỉnh cũng là mơ.
Nhớ quê lỡ chén nhòa trang giấy
Nhòa cả hồn thơ, chuyện đợi chờ!*

Đỗ Bình - France

NỖI BUỒN

*Trời đất mênh mông chim vút cánh
Tuổi chiều như sợi nắng mong manh.
Thi nhân lặng lẽ về trăng gió,
Bỏ lại mùa thu giấc mộng xanh.
Lá vàng năm trước tìm đâu thấy
Chiều tím chân mây gọi đắm say
Vuốt phím dương cầm mùi ngón mỗi,
Tiếng đàn buồn vọng mãi quanh đây.
Nước non mù tít bao thay đổi
Men rượu tình quê vẫn lạnh môi!
Giỗ mẹ ngậm ngùi hồn đắm lệ
Khói hương quyện ảo bóng đời trôi.
Từ đó ta thành cây cỏ dại
Nợ tang bồng phó cũ dần phai
Nhà xưa dáng mẹ không còn nữa
Ngày tháng buồn theo tiếng thở dài!
Nhân gian quay quắt, ôi, bèo ảnh.
Chớp mắt mùa sang, bạc tóc xanh!
Rũ áo bụi đường tâm ngõ đạo,
Bỏ bên đời, tiếng động vô thanh.*

Đỗ Bình - France

MẮT BIẾC

ta còn lại...
một trời riêng, thu ả
cánh rừng xa và nỗi nhớ mênh mông
ngày mây trắng bao vây thành quách cũ
vết chim bay
mơ ảo cuối chân đồi

mưa đi vắng
nắng đứng buồn đến thế
lòng ta hư-suối lá đỏ triền miên
thu thay áo em nằm đau bệnh mãi
bỗng nghe đời xa vắng quá
thu ơi

cứ gió bão
rồi mai kia bình lặng
đừng giận hờn sẽ đánh mất hồn nhiên
em vui nhé-tiếng cười trong suối nhạc
là ru êm
là điệp khúc ngọt mềm

căn nhà nhỏ-gió hôn nhành hoa mới
trùm chắn nhưng mây lướt vẫn tay rung
ừ mới biết mình già thêm đôi tuổi
bước chân đời còn mấy độ bao dung

ra hiên ngóng
ồ thu sang lá đỏ
nhớ mắt em buổi ấy long lanh sương
thôi thôi đã nát nhàu tan sỏi đá
ta ngòi yên
yên cả buổi chiều tàn

này em nhỏ
này em yêu quý nhỏ
sân ga đầy gió lộng thổi ưu tư
tàu về bến hỏi còi nào thao thức
tàu trôi xa
nhớ quá thu hiền hòa

Phạm Quang Trung

TÌNH LỠ RỜI, THÔI ĐỪNG KHÓC

*Lau mắt đi,
thôi đừng khóc, em ạ.
Ngoài kia trời, biển, nước vẫn mênh mông.
Em khóc mấy, mới cũng không thay cũ,
Mặt trời chiều
vẫn lặn khuất sau đồi.*

*Ngày tháng ấy,
ngày xưa, đẹp như thế.
Nhưng bây giờ mình sống với cô miên.
Anh vẫn tưởng duyên tình mình đẹp mãi.
Mà hôm nay, chào mi,
trái sầu ơi*

*Cuộc đời cứ
trôi đi trong tĩnh lặng
Vũ trụ quanh mình vẫn mãi an nhiên
Những đám mây bay như từng nốt nhạc
Không âm thanh
dù một giọt ru mềm*

*Thôi đừng khóc, cũ không thay bằng mới
Giọt lệ nào cũng chẳng khiến tim rung
Nỗi sầu nào cũng không chờ đến tuổi
Đổ vỡ nào cũng chẳng đợi khoan dung.*

*Thu rồi đó,
lá xanh thành vàng, đỏ
Nắng chói chan, giờ trời đã mù sương
Trái tim non theo thời gian hoá đá
Nụ tình xanh
giờ đổi sắc, úa tàn*

*Thôi đừng khóc làm gì,
người em nhỏ
Hợp rồi tan, chỉ là chuyện riêng tư,
Tình đã lỡ, có ích gì thồn thức
Được gì đâu,
dù nước mắt chan hoà.*

Mùi Quý Bằng 10/24/2020

YÊN BÌNH

Tôi thay áo mới cho ngày mới,
Ve vuốt nếp nhăn cho hết nhăn
Những vết nhăn đời không thể vuốt
Áo lòng còn lấm nếp lăn tăn...

Cũng may tôi có một hồn thơ,
Ve vuốt nhiều khi sóng vỡ bờ
Khi cõi lòng tôi yên tĩnh lại
Bước đời đôi lúc sóng xa đưa...

Thay áo tôi nhìn vai áo bạc,
Lắc đầu cúi mặt thấy buồn buồn
Mắt tôi cũng nhuộm màu tan tác
Thèm giấc trưa tìm giấc ngủ ngoan!

Đã quá nửa đời dần bước chân,
Qua sông vượt suối cõi hồng trần
Tình trao tôi trái tim thơ quý
Tôi cũng trao người chữ nghĩa ân!

Cuối quãng đường trần chung bước đời,
Gió giông bão táp nếp vai người
Tình thơ luôn giữ lòng nhân ái
Suốt nẻo đường tình hẹn có đời!

Tôi thay áo mới ngày thêm mới,
Vuốt vạt áo thơ đẹp dáng hình
Tôi có Anh lòng thôi gợn sóng
Thấy đời thanh thản cõi yên bình.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

02/19/2022

RƯỢU HƯƠNG MÙA CŨ

Xương

Chiều nay pha rượu hương mùa cũ
Đem uống nghe buồn thấm tận đầu
Men ủ bao năm vàng nổi nhớ
Khói dòn mấy ngả trắng niêm đau
Nước non đã rẽ đôi bờ nhục
Cơm áo còn vương một chén sầu
Say khướt quên mình nơi quán trọ
Nẻo về cứ hẹn để ngày sau.

nguyễn vô cùng

HẸN LẠI SAU

Họa

*Xứ lạ chiều nay mờ chốn cũ
Quan hà vạn nẻo biết về đâu
Nhà cha đã mất lòng chua xót
Đất mẹ không còn ruột đón đau
Kẻ ở ngày đêm còn vương khổ
Người đi năm tháng mãi vương sầu
Đường mây cách trở khôn tìm lối
Chén rượu tao hùng khát lại sau.*

Motthời

TRĂNG THƠ

Ngày xưa lên sáu lên ba
Anh em gần tuổi nô đùa cùng nhau
Thân thương xanh tóc mái đầu
Lú lo nói ngọng răng non sún cười

Xóm nhà chơi trốn năm mươi
Nhảy dây đá bóng dưới trời mây thu
Chạy theo trăng sáng ước mơ
Đồ chơi tháng tám mong chờ từng đêm.

Muôn màu giấy bóng lồng đèn
Thỏ xanh bướm đỏ hoa sen tím hồng
Rước đèn rồng rắn tung bưng
Dưới trăng rằm nhảy rinh từng từng rinh.

Ai làm con giống xinh xinh
Chó mèo nai thỏ tài tình khéo tay
Bánh nướng bánh dẻo cỗ bày
Ồi na cam bưởi cốm đầy hương thơm.

Đời là muôn khúc nghê thường
Ăn no ngủ kỹ tình thương gia đình
Chẳng lo đến kiếp tử sinh
Nước non bom đạn chiến chinh tại bời.

Bao Trung Thu Tết qua rồi
Ngậm ngùi dâu bể cuộc đời nắng mưa
Mai sau trăng tỏ hay mờ
Khuyết, tròn vẫn đó tuổi thơ tuyệt vời.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Ỡ THU

*Một chiếc lá vàng bay lừng lơ
Vài tia nắng nhạt giải lura thưa
Đóa hồng rụng cánh, thương người cũ
Khóm cúc tỏa hương, nhớ bóng xưa
Lặng bước theo mây tìm cõi mộng
Thả hồn nương gió lạc trời mơ
Hoàng hôn rụng lệ sau đôi tím
Vời vợi thu về vương ý thơ*

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

THU PHONG - Ảnh: **NGUYỄN SƠN (Germany)**

VIẾT HOA TÊN ANH

(Tặng chị KMH)

Em viết hoa chỉ một tên anh,
Mỗi mẫu tự là một tình thân,
Từ khi có anh, em xa lạ
Tên của bao người trong thế gian.

Nhưng tên anh thì không bao giờ,
Dù mai anh tan biến như mơ,
Dù mai anh xa xôi vạn lý,
Tên anh vẫn tràn đầy hồn thơ.

Em viết xong rồi lại nhớ thêm,
Tên anh nằm trên ngón tay em,
Những mẫu tự viết hoa lộng lẫy,
Thành bài thơ pháp đẹp ngàn trang.

Em viết tên anh bao lần rồi,
Giấy mực bao lần đầy lại voi,
Chỉ một tên viết hoài không chán,
Em viết hoa tên anh cả đời.

Anh đã cho em nhiều mộng mơ,
Những khi nắng sớm những chiều mưa,
Những lúc khóc cười trong cuộc sống,
Anh vẫn bên em suốt bốn mùa.

Tên anh bỗng đẹp giữa đời thường,
Em nắn nốt từng mẫu tự thương,
Viết lên trang giấy còn chưa đủ,
Những lúc nhớ anh em gọi tên.

Anh như từ trong cổ tích ra,
Dù anh được sinh bởi mẹ cha,
Gặp em, anh đã là duyên kiếp,
Là của nhau rồi hai chúng ta.

Anh đã là mây bốn phương trời,
Mây sẽ bay về một phố thôi,
Thiếp hồng viết tên mình anh nhé,
Tên anh tên em. Mộng thành đôi.

Nguyễn Thị Thanh Dương

NHỮNG MÀU SẮC CUỘC ĐỜI

Em có nhiều thời son nhiều màu sắc,
Cảm hứng theo giai điệu của bốn mùa
Những người yêu son không thấy mình già
Thời son cũng điệu đà không có tuổi.

Thời son cũ hay thời son còn mới
Vẫn bên em như tri kỷ trong đời
Cầm thời son vẽ nét đẹp trên môi
Em tự tin bước ra ngoài đường phố.

Ngày hôm qua lộng lẫy môi em đỏ,
Em góp màu phù phiếm dấu sẽ phai,
Một chút son cũng đủ để mua vui,
Dù chỉ một buổi chiều thôi. Ngẩn ngùi.

Hôm nay em chọn màu hồng êm ái,
Nhìn đời màu hồng nhẹ như áng mây,
Tô son lên môi em mộng mơ đây,
Dù có thể một ngày không may mắn.

Ngày mai em huyền bí màu son lạnh,
Trời mù sương nhưng anh sẽ nhận ra,
Em dùng màu son môi tím thiết tha,
Kề vai em cho ấm lòng thương nhớ.

Ngày kia em màu cam tươi rực rỡ,
Hay màu son nude đơn giản dịu dàng,
Em thế nào anh vẫn nhận ra em,
Trong khoảnh khắc giữa tình đời muôn ngả.

Mỗi màu son nói lên điều gì đó,
Nhưng màu nào cũng làm đẹp cho anh
Màu son phai nhưng tình vẫn trăm năm
Em là biển anh hãy là sóng nhé.

Nhưng bây giờ anh đã quên lời hứa
Những màu son không thể làm em vui
Những màu son những màu sắc cuộc đời
Em sẽ cát nằm yên trong ngăn tủ.

Nguyễn Thị Thanh Dương

NIGHT

Far scene in the night
(Từ viễn cảnh trong đêm)
Moon sings onto love
(Trăng hát ca tình yêu)
Top of glinting dreams
(Đỉnh cao của mộng mơ lấp lánh)
Sensational lights tingle
(Ánh sáng cảm thức rộn ráo)
Stars of peace calmly awake
(Những vì sao an bình tĩnh thức)
Time seeing time
(Thời gian gặp gỡ thời gian)
Moment-by-moment awareness
(Ý thức từng khoảnh khắc)
Hopes of true love ever found beyond
(Hy vọng cho tình yêu chân nghĩa đã tìm thấy)
Blinking trail of sky's candles
(Vùng sáng lóe của đèn trời)
Glowing rays newly seen
(Tia chớp ngời mới rực)
Observance noted
(Điểm quán sát nhận ghi)
Non-judgmentally
(Không xét đoán)
All things awaiting chirping from a deep sleep
(Ở mọi vật thể đợi chờ chiêm chiêm từ giấc ngủ say)
Calling to wake upon
(Gọi lại tỉnh thức trên cùng)
Slow waves of serene surface
(Sóng trầm trên mặt bề tĩnh lặng)
Banishing dark shadows of a chilling sea
(Xua đuổi bóng tối của biển lạnh)
To torch in hopeful dimensions
(Đuốc soi những chiều kích thước triển vọng)
Of its evergreen growth
(Của sự tăng trưởng xanh tươi)
Art of mindful living
(Nghệ thuật sống chánh niệm)
Sky of hanging books
(Bầu trời sách treo)

Posturing stars
(Những vì sao dáng điệu)
Charming lights
(Những ánh sáng yêu kiều)
Warming smiles
(Những nụ cười nồng ấm)
Voices of relieving phrases
(Những tiếng nói của từ ngữ khỏa lòng)
Talking over thoughts of poetic sky in the night
(Phục thuyết trên ý nghĩ của vùng trời thi tứ trong đêm)
Love books of our insightful world
(Cuốn sách tình yêu của thế giới thăm sâu)
The eyes of peace on a cloudless night
(Đôi mắt bình an trong đêm quang đãng)
Life chatting life
(Sự sống chuyện trò sự sống)
Moonlit sky
(Khung trời sáng trăng)
Lights of hope in solitude
(Ánh sáng hy vọng trong đơn côi)
Across dark corners
(Trải ngang những góc cạnh tăm tối)
Like glossy diamonds
(Như kim cương bóng mịn)
Sheening through
(Lóe ngời)
Growing deeper onto this world
(Sự trưởng nở thâm sâu trên cõi đời)
Lights shining lights
(Tia sáng chiếu hừng tia sáng)
Heaven sights down
(Thiên đàng diễn bày xuống)
Wind floats patiently
(Gió lững lờ nhẫn nại)
Moon curves
(Trăng uốn cong)
Stars awake
(Sao thức giấc)
Here and elsewhere seeing tranquilly
(Mọi nơi chốn nhìn tịch lặng)
Rewards of peace in the night
(Món quà tưởng thưởng của an lành trong đêm)

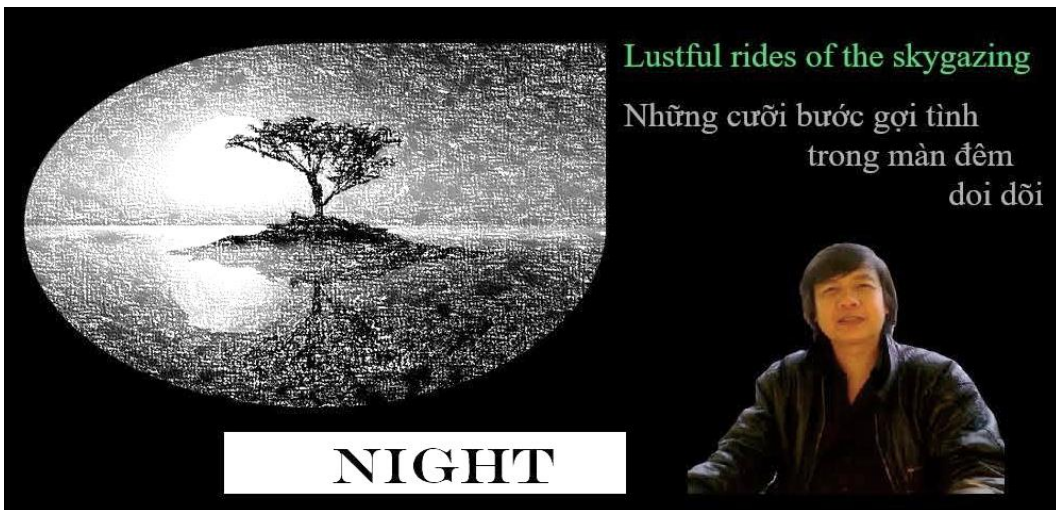
Right in this present time
(Ngay trong phút giây thực tại này)
The whispering eyes from vigilant stars
(Đôi mắt thì thầm từ những vì sao cẩn mật)
Sparkle lights
(Những làn sáng óng ánh)
Lustful rides of the skygazing
(Những cưỡi bước gợi tình trong màn đêm doi
đôi)
Chairing on
(Làm chủ tạ)
Precipice of hazy hills
(Trên vách đứng của những ngọn đồi mù
sương)
Stillness of lights fanning upon its silent sounds
(Sự yên tĩnh ánh sáng quạt xòe những thanh
âm im lặng)
Spring of love
(Mùa xuân tình yêu)
Impartiality
(Vô tư)
Thoughtlessly
(Không nghĩ tưởng)
Recall in silence once again
(Gọi về trong thinh lắng lần nữa)
Through the ears of glittering ponds
(Xuyên qua đôi tai của hồ nước lánh lánh)
Silence whispering silence
(Yên lắng thì thầm yên lắng)
Long night in quiet stillness
(Đêm dài tĩnh mịch)
Moonlight travels across the shadow maze
(Ánh trăng du hành qua bóng tối mê cung)
Far end
(Cuối miền xa)
Night singing songs of dreams
(Đêm hát ca điệu nhạc mộng)
Lying softly on top of the silver moon
(Trải dịu mềm trên vàng trăng ánh bạc)
Nature itself resounds
(Tạo hóa lại ngân vang)
To jingle voices in the present moment of the
night
(Leng keng tiếng nói giữa thực tại màn đêm)
Moonlight swims
(Áng trăng bơi)

Night bathes in fashion
(Đêm tắm gội thời trang)
Water girls smile shyly
(Nàng sông mỉm cười e thẹn)
Lyrical verse of natural universe
(Vần thơ của vũ trụ bẩm sinh)
All creatures chink
(Mọi hữu thể reo hò xúng xẻng)
With rising excitement
(Nổi sôi trời dậy)
Peace in the eyes of the night
(Sự an bình trong đôi mắt đêm)
Winds dance with joy
(Gió khiêu vũ hân hoan)
High sky curtains down to open wide
(Trời cao kéo màn mở rộng)
A thousand drops of moonlight
(Ngàn giọt trăng)
Gratifyingly starring
(Hài hòa làm tinh tú)
Into the green eyes of water lakes
(Trong đôi mắt xanh của hồ nước biếc)
Night shadows freely chase
(Bóng đêm đuổi chạy thanh thoát)
Life of nature: Receiving & Offering
(Đời sống của tạo hóa: Nhận lãnh & Tặng trao)
In each moment mindfully
(Trên từng mỗi phút giây chánh niệm)
New rays of light from early sleeping twilight
(Tia chiếu mới từ hoàng hôn ngủ sớm)
As rising smiles of time
(Như những nụ cười sinh khởi của thời gian)
Open cutely
(Mở bừng mền thương)
To bloom the light of angels' world
(Rộ nở ánh sáng của thế giới thiên thần)
Reborn moonlights dancing themselves
(Những viên trăng tái sinh khiêu vũ)
Freshness of windy air weaving upon leaves
and branches
(Sự mát tươi của không gian lộng gió dệt thêu
trên cành lá)
Nature embracing nature
(Tạo hóa ôm chầm tạo hóa)
New faces shown on the buds of rain
(Nét mặt mới trên nụ mưa)

Bubbling joyfully
(Bùng bọt bóng hân hoan)
Chain of moonlights in the mind
(Chuỗi trăng đêm trong tâm tưởng)
Shining calmly
(Sáng chiếu điềm nhiên)
Hearts directly see
(Mảnh tim trực diện)
Loving friendship of parting clouds and reunited
clouds
(Tình bạn mến thương của những tầng mây
chia cách và sum vầy)
Heroic moon lying above
(Vầng trăng hùng diệu nằm cao vót)
Preaching forgiveness upon life as it shines
(Rải truyền chiếu sáng với niềm khoan dung
đời)
Living sky of the ornate world
(Bầu trời sinh động của thế giới diễm tô)
In this very moment of time
(Ngay trong sát na thực tại này)
Glistening eyes
(Ánh mắt long lanh)

Closer face of earth and sky
(Khuôn mặt đất trời sát gần)
Life as fragility risen and gone
(Mảnh đời vô thường hiện ẩn)
Sweet voices triggered upon
(Giọng điệu ngọt ngào lấy nhanh)
Silent secret behind words
(Bí mật yên ắng ở phía sau ngôn từ)
Passion of future love in the present memories
(Nồng nàn tình yêu tương lai trong ký ức thực
tại)
Forgive and be forgiven
(Thứ tha và được tha thứ)
Love and be loved
(Yêu thương và được thương yêu)
To build a happy nest
(Để dựng xây tổ ấm phúc hạnh)
Here and Now
(Ngay bây giờ và Nơi đây)

Trường Đình UK, sương mù già 2024

VỀ ĐI EM

ta ngẩng mặt nhìn thu rụng lá
chiều đang nghiêng theo gió qua vườn
có con bướm nhỏ về theo gió
đôi cánh màu cam ơ dễ thương

nhìn thu về muện đất cằn khô
em có về không nắng vẫn chờ
về lẹ nha em mưa chẳng đợi
vàng trắng còn đợi bóng nàng thơ

trăng thu còn sáng ngoài khung cửa
dạ lý giăng đầy thơm trước hiên
ta vẫn chờ thơm vàng nổi nhớ
em ơ sông núi đáng bình yên

về đi dòng trời thu đang xanh
cánh bướm mùa xưa động dấu tình
nuốt vội chút sầu trong cốc nhỏ
ta chờ nghe đêm buồn mong manh

Mạc Phương Đình

THU CẢM

Sương mù giăng đó đây
Mặt trời ngủ trong mây
Gió heo may lạnh lạnh
Thu chớm về nơi này.

Cơn mưa chiều buồn bã
Thời tiết chuyển mùa sang
Đêm chong đèn ngồi viết
Bài thơ tình dở dang.

Rừng thu phong xào xạc
Lá vàng rơi, mưa bay...
Nhặt bơ vơ lạc bầy
Giữa bầu trời hiu quạnh.

Mùa thu Virginia
Ở xứ sở Cờ Hoa
Cỏ cây thay màu áo
Thi nhân thường ghé qua...

Chiều thu gặp khách thơ
Gởi hồn theo mộng mơ
Thả dăm vản thu cảm
Theo mây bay lững lờ.

Ngô Văn Giai - mùa thu 2024

THU VỀ

(Viết nương tựa "Thu Cảm" của NVG)

Nhận gọi đàn đâu đây
Chiều vàng hoe bóng mây
Sương lam giăng đầu ngõ
Mùa thu đến nơi này.

Thần thờ nghe buồn bã
Ve sầu chuyển mùa sang
Người đi trong thương nhớ
Còn ta bước lang thang...

Cụm lau gầy xơ xác
Nhặt nhòa trong heo may
Sóc nhảy đùa trên cây
Không gian mờ cô quạnh...

Phố cổ Virginia
Dị thảo muôn ngàn hoa
Đạt dào bao niềm nhớ
Tình người năm tháng qua...

Duyên đời nên câu thơ
Ngọt ngào lên cơn mơ
Thu về khơi dĩ vãng
Theo sương gió lặng lẽ...

Phùng Trần - Mùa thu 2024

Thu Trầm Tư

Sớm mai mùa chuyển vàng thu
Lao xao tiếng gió bay vù lá rơi
Thẩn thờ khẽ đếm tuổi đời
Trần ai mấy nẻo xa vời thanh Xuân
Tiếng ve chào đón thu phân
Đất trời thay sắc căn phần thế gian
Tìm đâu cõi tạm bình an
Hồn nhiên bay bổng non ngàn ngủ yên
Còn trong tiềm thức lãng quên
Vàng trắng thu mộng nằm bên hiên ngoài
Phiêu du dốc mỗi ưu hoài
Ngậm ngùi đôi ngã lạc loài ước mơ
Ví đời đẹp tựa bài thơ
Trùng khơi chẳng nổi sóng mờ tình xưa
Chiều thu chiếc lá đong đưa
Thổi nhòa ký ức cho vờ trầm tư
Cũng đành hai tiếng tạ từ
Gió thu bay mất lá thư ngày nào!

Đ T Minh Giang

Sonnets are full of love

Sonnets are full of love, and this my tome
Has many sonnets: so here now shall be
One sonnet more, a love sonnet, from me
To her whose heart is my heart's quiet home,
To my first Love, my Mother, on whose knee
I learnt love-lore that is not troublesome;
Whose service is my special dignity,
And she my loadstar while I go and come
And so because you love me, and because
I love you, Mother, I have woven a wreath
Of rhymes wherewith to crown your honored name:
In you not fourscore years can dim the flame
Of love, whose blessed glow transcends the laws
Of time and change and mortal life and death.

Christina Rossetti

Bài thơ lai láng tình yêu

Thơ thường lai láng tình yêu
Tập thơ tôi đã dệt nhiều lâu nay
Giờ thêm một áng thơ này
Cũng yêu thương, cũng đắm say tình đời
Để xin dâng tặng một người
Tâm như tổ ấm tuyệt vời biết bao
Gieo hồn tôi rất nhiệm màu
Đó là Mẹ quý, tình đầu của tôi,
Trong lòng người tôi thường ngồi
Học bài yêu mến để rồi hiểu ra
Tình thương không tạo phiền hà;
Công trình của Mẹ thật là lớn lao
Đáng tôn vinh, đáng tự hào
Mẹ luôn như một vì sao dẫn đường
Thật cao quý, đẹp lạ thường
Giúp tôi đi khắp muôn phương thỏa lòng.

Mẹ ơi! Vì Mẹ yêu con
Vì con thương Mẹ mãi còn thiết tha
Nên con xin kết vòng hoa
Đan bằng vắn điệu thi ca thơm lành
Ghi tên Mẹ để vinh danh
Dù bao năm tháng trôi nhanh chẳng mờ
Tình như ngọn lửa tôn thờ
Vượt điều quy ước, vượt bờ thời gian
Không thay đổi, mãi chói chang
Thoát vòng sinh tử vương mang kiếp người.

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

Nỗi Buồn San Phăng

1. Tôi ở San Fran. cũng đã lâu
Từ khi mặt nhăn đến cằm râu
Trước chưa ló nhỏ home nhiều less
Nay đã ngất ngơ phố bỏ lâu ¹
Gió cột đường hoa nào kẻ viếng ²
Bụi mờ liếp kính chẳng ai lau
Cầu Vàng một thuở - sương chìm bóng ³
Nắng đọng vai chiều đổ nỗi đau!

2. Sóng bạc chân cầu vỗ nổi đau
Cát vàng ai nữ vấy bùn thau
Trại lều la liệt bên Tòa thị ⁴
Hàng quán chợ vợ mận phố Tàu
Thuyền đò, trời chưa yên dưới bến
Người đi, hoa sẽ héo trên đầu ⁵
Đổi thay kim cổ âu là chuyện...
Biết vậy nhưng lòng vẫn thấy nao

3. Đối cảnh nên lòng cảm thấy nao
Vì đâu nên nỗi, biết làm sao
Công viên hạ trước tươi màu cỏ
Phố Nhật xuân nay nhạt nụ đào
Nhớ buổi quê nhà từng đổ nát
Nên buồn đất mới chịu hư hao
Hô Đê ⁶ dưới ấy giờ sao nhỉ
Còn có “vũ như cần” thuở nào?

4. Còn có “vũ như cần” thuở nào
Hay là sóng gió cũng lao xao?
Người lương rón rén đường ra phố
Kẻ lạ lăm le lối vượt rào
Xã hội an toàn sa xuống thấp
Giá nhà giá chợ vút lên cao
Ông quan bà huyện chùng không thấy?
Nếu thấy, sao không cần được nào!?

5. Nếu thấy, sao không sửa được nào?
Phông lời hoa mỹ cánh bay cao
Bài ca: “I left.....” nghe sầu lắng ⁷
Tượng Strauss sương phơi đứng nghẹn ngào ⁸
Ước ngắm hoa thơm Vườn dị thảo ⁹
Mong nhìn phố lặng khách ngàn sao ¹⁰
San Fran. diễm tuyệt, “vàng trong núi”
Hy vọng ngày mai đẹp nắng đào

Quang Hà, 8/2024

- ^{1/}. Những đường phố trước đây buôn bán sầm uất nay dờn đi gần hết, cửa đóng lại bằng ván ép.
^{2/}. Đường Lombart đầy hoa, quanh co nhất thế giới
^{3/}. Cầu Golden Gate nổi tiếng.
^{4/}. Tòa Thị Chính, ^{5/} https://youtu.be/bch1_Ep5M1s
^{6/}. San Jose
^{7/}. Ca khúc nổi tiếng “I Left My Heart In San Francisco” của Tony Bennett.
<https://youtu.be/SC73kdOL5hk>
^{8/}. Joseph Strauss (1870-1938), Kỹ sư trưởng xây dựng Cầu Golden Gate, một kỳ quan thế giới. Ông người Mỹ gốc Đức, ông cũng là một nhà thơ.
^{9/}. Nằm trong Golden Gate Park, 55 mẫu trồng hơn 8.000 loại thực vật từ khắp nơi trên thế giới.
^{10/}. Khách ngủ giữa trời không có mái che. (Ý mong mọi người đều có nơi cư ngụ)

Mây Nắng Hạ

Ngày về lòng cảm thấy bơ vơ
Lạc lõng nhân gian cát bụi mờ
Vẳng bóng đò đưa trắng bến cũ
Không đàn đé hát sáng tinh mơ
Sông khô than thở sầu ngăn đập
Dấu tích lãng quên hận xóa bờ
Biết thế thà rằng đừng trở lại
Tìm mây nắng hạ trắng phơ phơ.

Lý Hiểu

À SES SOUVENIRS

*Quand on est heureux ou quand on est triste
Souvent on est seule à se souvenir
La vie ressemble à une piste
Où l'on apprend à voler sur son destin.*

*Ces nuits semblent si longues
Que mes ailes inlassablement
Me laissent fatiguée dans leur monde
Ne dis rien quand tu deviens songe ...*

*À ses souvenirs
Qui reviennent de temps en temps
Quand on ne fait rien dans l'attente
On attend, on se souvient,*

on gémit et on a mal.

*À son amour
Qui me sourit de temps en temps
Quand je lui dédie la nuit au petit jour
Je gémiss, j'ai mal, je me souviens et j'attends ...*

*Bien des fois on se réveille
Les matins on est là, à s'aimer
Que de caresses et parfum de son corps
Me laissent mourir en pétales moroses.*

Diễm Hoa

Souvenirs d'une nuit de Septembre 1993

Buồn ơi!

(Kính họa bài Hai Người Khách của chị Cao My Nhân)

Buồn ơi, vời vọi trên cao
Tình xưa giờ đã quyện vào hồn thu
Lá vàng lơ đãng nhàn du
Dòng thơ man mác đem ru nhịp sâu

Buồn ơi, lạc mối tình đầu
Phương nao cánh nhạn nhạt màu đơn sơ
Gió rung giọt rớt thành thơ
Yến oanh nước nở ước mơ lụi tàn

Buồn ơi, nào ngại sẽ san
Lan sầu huệ héo nhụy tàn xa hương
Khi xưa loan phượng chung đường
Chừ sao đôi ngả can trường héo khô...

Phượng Hoa

Tiến Lên

Tiến lên dẫu phải bước xa nghìn dặm
Chớ ngại ngừng tình thắm sẽ thoảng qua
Dưới rặng dừa tà áo lụa thướt tha
Nón nghiêng nghiêng trông bóng diều vờn nắng

Tiến lên dẫu đời gieo nhiều hương đắng
Bước sứt sùi vừa chợt có chợt không
Chân giẫm gai tươm máu đỏ buốt lòng
Tim băng lạnh giấu đi lời tan vỡ

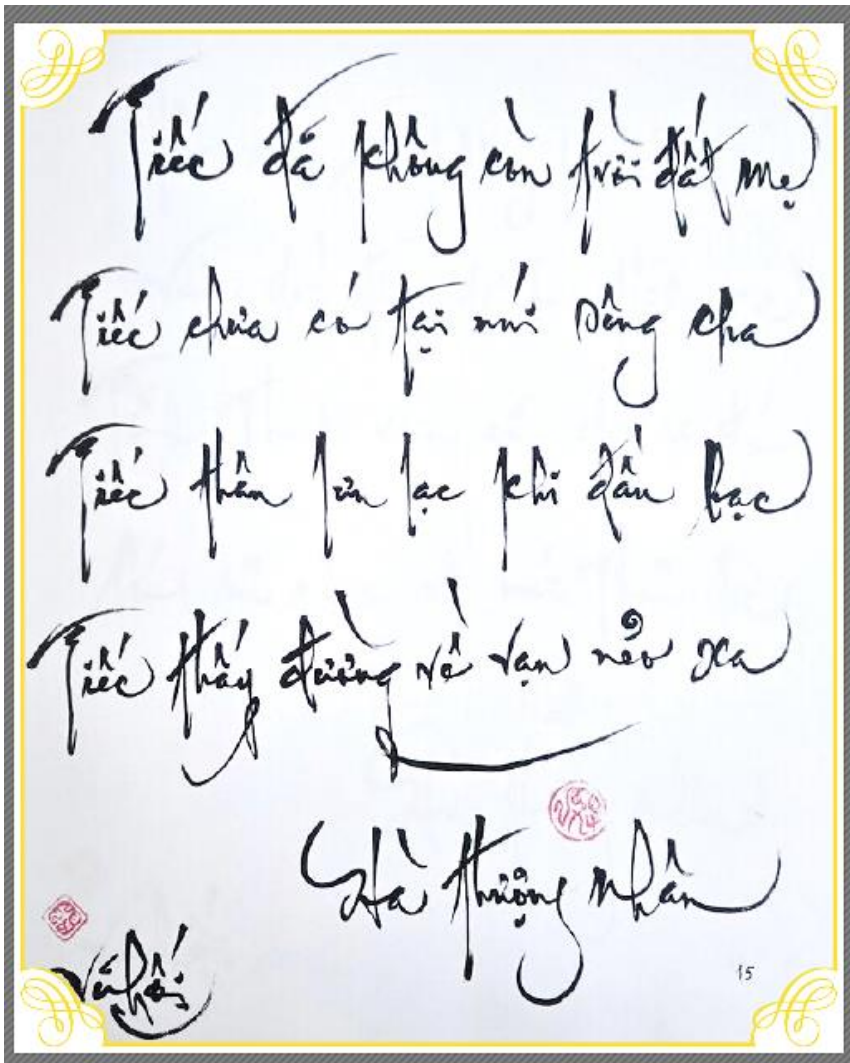
Tiến lên dẫu đã tuyệt đường xoay trở
Chuyện mất còn sinh diệt vẫn đó đây
Ngày tháng trôi đưa mây gió cứ lắt lay
Nhiều cơ hội với nhiều điều mơ ước

Tiến lên dẫu núi đồi đang ngăn bước
Chặn nẻo về quê cũ lẫn chốn xưa
Nơi mẹ già chờ đợi mãi sớm trưa
Mái tranh nghèo khói vờn theo nhòa nắng

Tiến lên dẫu lạc vào vùng hoang vắng
Giấc mộng vàng đã không thể đợi mong
Cầu nguyện vững tâm tựa gốc bách tòng
Giấc mơ đời mãi luôn lòng ghi nhớ

Tiến lên dẫu khó khăn hoài ngăn trở
Quyết chẳng ngừng không bày tỏ khổ bi
Hạ trường thu sang đông đến lạ gì
Quyết nương theo gió đuổi đi sầu nhớ.

Phượng Hoa

Thơ: **HÀ THƯỢNG NHÂN** - Thư họa: **VŨ HỐI**

Mừng quá mưa gió

Đời qua bão tố gió mưa
Ta là bướm nhỏ được đưa vào đời.
Thương quê nhớ nước xa vời
Ba tuổi mất mẹ cuộc đời tâ toi!

Làm sao quên được bạn ơi
Lòng luôn tự nhủ đừng khơi làm gì
Thời gian sẽ xóa mờ đi
Tuổi vàng thanh thân sống thì thanh tao!

Đời người tựa giấc chiêm bao
Hè đang sắp hết Thu lao đao chờ
Rừng đường sắp phủ sương mờ
Thu vàng kỷ niệm tràn bờ bến mê!

Tha phương viễn xứ nhớ quê
Tang bồng hồ thi lê thê một mình
Khắp nơi chinh chiến tội tình
Triệu người đói khổ nhục hình thảm thương!

Việt Nam đất nước quê hương
Bao năm chinh chiến đau thương điêu tàn
Bốn năm nạn đói lan tràn
Triệu người Việt chết vô vàn khổ đau!

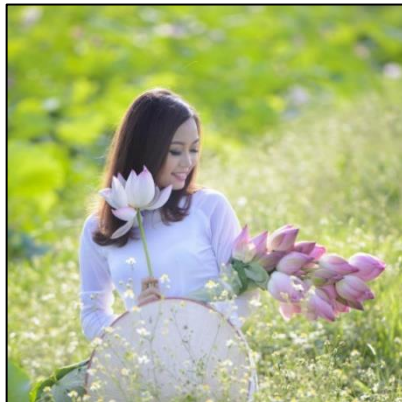
Nào ai biết được mai sau?
Bạn ơi bạn hãy mau thương người
Gặp nhau xin tặng nụ cười
Đem niềm hạnh phúc cho người mình thương.

Thái Hưng/PGH

Chút Nắng Cuối Hạ

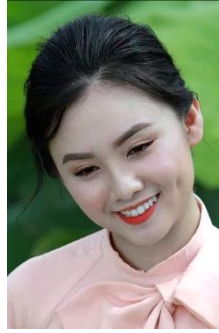
Nhớ quá em ơi những ngày nào cuối hạ,
Trời còn xanh nhưng lắng đọng lụa mây trôi.
Trong mắt em đã đượm nét buồn xa xôi,
Một vũ trụ thoáng bóng thiên hà vắng lạnh.
Hàng cây xa trĩu nắng chiều vương ảo ảnh
Gió đông đưa không che được lá trở vàng
Bỗng nghe hồn man mác lặng lẽ lang thang
Tìm quá khứ cánh phượng hồng cài trên tóc.
Nghe vắng vắng đâu nơi hàng tre tiếng quốc
Gọi hè về mỗi trưa tối thoáng sầu dâng.
Trên đồng vàng con cò trắng đứng phân vân
Còn chưa vội bay về nơi tổ xa đâu đó...
Em ơi chiều sóng tóc em bay theo gió
Hoàng hôn xa mây tím đỏ che chân trời,
Sóng không nước, anh ngập tình em chơi vơi,
Trong chút nắng hạ vẫy vùng chưa muốn tắt.
Nhớ quá em ơi, những đêm hè trong vắt
Hai đứa ngồi nhìn sao sáng điểm vòm trời
Mắt chỉ nhìn nhau là đủ chuyển ngàn lời,
Đêm lặng lẽ cho tình nồng thêm thắm thiết...
Chiều cuối hè sao nghe lòng buồn da diết.
Không sắp vì nghe xào xạc lá vàng rơi.
Không phải sương thu sẽ phủ bốn phương trời,
Mà chỉ vì sóng tóc xưa không còn nữa...
Ở bên kia em có nhớ chiều hè xưa hai đứa?

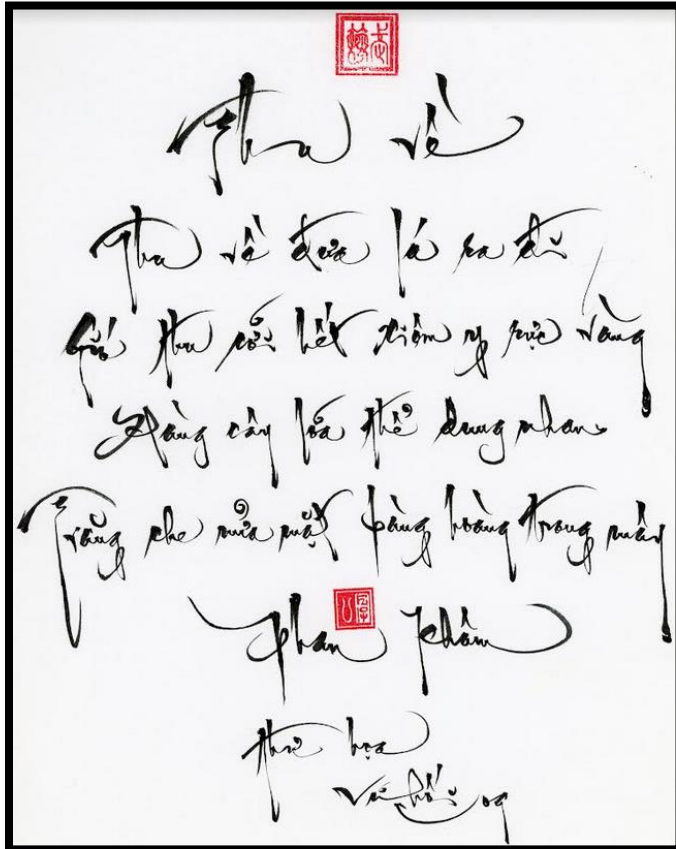
Githéa Hoàng Hy, chiều cuối Hạ

MÁ LÚM ĐỒNG TIỀN

Chị ơi ! Sau cuộc đời
Bây giờ gặp lại nốt ruồi Chị đâu?
Đồng tiền má Chị lúm sâu
Chắc rằng nơi đó bẻ dâu Chị nhiều
Chị ngâm mấy đoạn trong Kiều
Ngoài kia lá đỏ muôn chiều Chị ơi!...

PHAN KHÂM

thu sang đất khách

*Chợt nghe tiếng ngỗng quê nào
Gió se se lạnh, trời cao mây vùn
Quanh co mấy nẻo đường trần
Mù xa biển Bắc, trắng ngàn mây Nam
Chiều không, nắng muộn ngày tàn
Cây khô lá rụng nghe vàng vô thu
Thuở trời đất cũ âm u
Chân quen nẻo thuộc tiền đưa mộng hồn
Mai này hoa tuyết vào Đông
Một thời gian đợi, một không gian chờ.*

thoất thôi

*Thoất thôi tóc trắng, răng long
Tuổi xuân biêng biếc, mộng lòng bay đâu?
Dài thêm, cũng một cơn sầu
Mây đầu non đã nhuôm màu tà huy.
Cung mê níu một hồn mê
Chân xưa đã vắng, nẻo về tỉnh không.
Quanh ta còn dấu bụi hồng
Ngân ngơ mấy cọng cô bông tiền đưa.
Chợt nghe gió chướng chuyển mùa
Xôn xao kèn trống vỡ bờ từ sinh!
Thân xác lạnh gọi hồn linh,
Hai hàng nấn thắp long lanh giọt sầu.*

Hoàng Song Liêm

TÌNH MƠ

Thoảng gió nhẹ lá vàng rơi cỏ biếc,
Mùa thu ơi! Thu đã đến rồi sao.
Mây trắng về bay chắn lối trời cao,
Sương gió nhẹ mờ lối vào ngõ vắng.
Hàng giậu xanh, tóc xõa dài vương nắng,
Hồn ngất ngây anh thức trắng đề thơ.
Dáng lạnh lòng em quay mặt thờ ơ,
Ngỡ ngàng vội dấu tình mơ đã hết.
Rồi cứ mỗi độ thu vàng lá chết,
Vườn chiều buồn hoa cúc trắng Hoàng thôn.
Bướm đa tình vội vã gọi nụ hôn,
Tựa hồ những bước hồn tình mơ xưa.

Như Liên

CHIỀU THU

Có những ngày thu ngập nắng vàng,
Chiều buồn lê bước nhỏ lang thang.
Lá khô đũa gió khua xào xạc,
Cánh nhạn bơ vơ tiếng gọi đàn.

Bên bờ cảnh liễu rủ lơ thơ,
Soi dáng hồ xanh nước lặng lờ.
Lá biếc lả lơi đùa với gió,
Chợt lòng trống vắng đến bơ vơ.

Chiều lên nhè nhẹ thoáng mơ phai,
Sương thu mờ ảo cảnh bỗng lai.
Lên lên tâm tư sầu viễn xứ,
Nỗi lòng ai biết tỏ cùng ai.

Hồn thu ngây ngất chút men thơ,
Đôi dòng gợi đến chốn xa mơ.
Cách trở phương trời ai có thấu,
Tình thu như lá úa vật vờ.

Như Liên

Một Tuần Đã Qua

Thứ hai khoác áo thiên thanh,
Băng ngang cửa sổ né anh ngại chào.
Thứ ba mắc cỡ hay sao!
Áo hồng thật đẹp chẳng vào thăm nhau.
Thứ tư khoe áo nhiều màu,
Ý cho hàng xóm ngó lâu, rộn ràng.
Thứ năm thứ sáu trông sang,
Được em nhìn lại nhẹ nhàng, thiết tha.
Lòng vui anh cứ tưởng là...
Nào ngờ thứ bảy thấy tà áo bay,
Cùng ai riu rít cầm tay,
Cho anh chủ nhật một ngày chơ vơ.
Bên ni, bên nớ bây giờ
Kệ người áo mặc không chờ nữa đâu!

Nguyễn Phú Long

Lỡ Độ Đường

Nắng chiều, xuống ngựa, nước mây trôi.
Bến vắng đò ngang, chẳng biết bơi.
Từ điểm bên kia như bát úp,
Qua sông tráng sĩ hết phương rồi!
Ừ hứ! Nhầm nhò gì chuyện nhỏ!
Mo cau một gói thịt cùng xôi,
Còn lưng cóng rượu đem tu cạn,
Bạn hữu ai đâu để rót mời.
Tuấn mã thông dong trên thảm cỏ,
Bầy chim về tổ vút ngang trời,
Gói cây ôm kiếm nằm phơi bụng,
Kéo gõ... muông cầm sợ bạt hơi.
Tĩnh dậy bình minh rừng ngái ngủ.
Gọi đò, chậm chậm xuống chân đồi,
Qua đêm dừng bước nơi hoang dã
Lữ khách lên đường mây nước trôi

Nguyễn Phú Long

Búp Lan Vừa Nở

Sáng ra ngắt cánh Hoa Duyên
Thả trên dòng Suối hồn nhiên tìm mình
Lại nghe óng ả Chim xinh
Cất lời tình tự ru mình Vào Thơ,

Bâng khuâng nhớ lại Giấc Mơ ...
Tỉnh rồi, còn tiếc thẫn thờ khôn nguôi
Giấc Mơ ơi, thật tuyệt vời
Đem ta trở lại, Đất, Trời Ngày Xưa ...

Có giòng Suối đẹp như thơ,
Có chiều nắng nhạt hương mơ trải dài
Điều cao rợn với gió trời
Giấc Mơ đầy ắp nụ cười tuổi thơ

Chiều về, Mây trắng đan tơ
Mây nghiêng thung lũng nghe bơ vơ sầu,
Thoảng xa chợt tiếng Kinh Cầu
Gió chiều thanh thản nhiệm mầu ... Nam Mô.

Đêm về, Kệ biến Thành Thơ ...
Dòng xanh xanh ngắt tờ hoa Chiên Đàn
Nam Mô Vô Lượng Thọ Quang
Lại nghe thanh thoát ngân vang Chuông Hiền ...

Như Dòng Suối mát triền miên
Búp Lan Vừa Nở ... Cánh trên giấy hồng
Đất Trời Một Thoáng Hư Không
Lời Thơ, Tiếng Kệ Bềnh Bồng Hoa Mây ...

Tuệ Nga

BÚP LAN VỪA NỞ (thơ: Tuệ Nga - phổ nhạc & hoà âm: Quang Đạt) ca sĩ: Ngọc Quy

 <https://www.youtube.com/watch?v=4eSjSm0piLY>

HUẾ LẠ THƯỜNG

*Nghe trong ta Huế lạ thường
Bao nhiêu Huế cũng vẫn vương chan hòa
Huế bây giờ, xa Huế xưa
Từ Bến Thương Bạc còn lưa đến chừ
Mái tóc thề Huế tương tư
Rối bời trai Huế coi như thất tình
Chao ơi gái Huế ưa nhìn
Cho ta mê mãi bóng hình khó quên
Răng mà Huế thật là duyên
Để ta đắm sắc ngả nghiêng một đời
Nam Giao Bến Ngự tuyệt vời
Dòng sông An Cựu lả lơi theo mùa
“Mưa trong nắng đục” lạ chưa
Ai về Thượng Tứ mà thừa thốt tình
Đường vào Thành Nội quanh quanh
Theo em mãi miết ta thành nhà thơ.
Một thời Huế của mộng mơ,
Xa quê nhớ Huế mong chờ hồi hương.*

Maryland 2024

Đăng Nguyên

CHỚP BỀ MƯA NGUỒN

Câu thơ: "Chớp bề, mưa nguồn"
Len vào tâm thức nỗi buồn núi sông
Ô hay, sông núi mênh mông
Mưa nguồn, chớp bề giữa mông mênh đời

Từ đi kiếm một phương trời
Quạnh hiu thương nhớ nỗi vơi vợi sa
Chân mây sấm động quê xa
Nghe trong gió gọi sơn hà chuyển giông

Mịt mù sóng nổi biển đông
Nước non mời gọi cõi lòng ngẩn ngơ
Bâng khuâng non đọi, nước chờ
Sầu ai mưa nắng hững hờ trào dâng

"Vàng rơi không tiếc" nào nùng
Tình trôi bát ngát điệp trùng xót đau
Bây giờ cho tới muôn sau
Có chẳng chớp lửa mưa dầu đó thôi...

CAO MỸ NHÂN 25-8-2024

HỒ HẸN CHẬP CHỜN

Đêm vui, em còn xoã tóc
Chép thơ trên vách núi cao
Ánh trăng trải dài lối mộng
Anh và tuyết đỉnh sâu đau

Bao nhiêu năm qua thật mau
Tóc em tuyết sương phủ trắng
Người về mang theo cay đắng
Nhìn nhau xa lạ tủi hờn

Lệ rơi ướt vai chập chờn
Đôi bờ âm dương hò hẹn
Kiếp sau, cũng xin đừng đến
Một thời đã chết vì yêu

Vấn vương cõi nhớ tịch liêu
Dấu chân mờ phai kỷ niệm
Thiệt tha một lời tiễn biệt
Cuộc tình bất chợt thăng hoa...

CAO MỸ NHÂN 26-8-2024

LỠ DỠ

Thả rơi đàn lòng ai oán
Hạc vàng nước nở đong đưa
Trên đỉnh trời buồn mê đắm
Nghẹn ngào bóng núi sa mưa
Chim hót buồn phiền sấm động
Đạn thù tắt lửa hoang mê
Vạt sầu mưa bay như sóng
Thời gian bâng khuâng vỗ về
Mưa nghiêng cuộc tình lỡ dở
Một trời nước mắt tan theo
Mưa chưa ngừng vơi nỗi khổ
Mơ hồ nghe tiếng quân reo...

CAO MỸ NHÂN 23-8-2024

Me Tôi

Me tôi, tám chín tuổi đời,
Ơn trời, Me vẫn vui chơi cuối tuần.
Cùng nhau hội họp, quây quần
Vui ba câu chuyện, tinh thần giãn thư.
Mong Me, thoải mái vô tư
Bù cho năm tháng ngất ngư tảo tần.
Con nghe, “xưa Mẹ nhọc nhằn
Ngược xuôi lo liệu, nuôi chăm con mình.
Ba làm, không đủ mưu sinh (1)
Lại hay đau yếu, một mình Mẹ lo.”
Đàn con còn nhỏ, học trò
Không sao giúp Mẹ, tự lo cho mình.
Thương con, Mẹ vẫn hy sinh
Lo cho con Mẹ, học trình, tiến cao.
Mẹ thường hay nói, thưở nào
- “ Bạc tiền có thể tiêu hao dễ dàng
Văn bằng, chữ nghĩa, sắt gang
Ba Me không tặng giàu sang, bạc tiền
Nhưng xây nền móng tạo nên.”
Lời Me dạy, đã gắn liền óc, tâm.
Các con, cố gắng bao năm
Thành tài báo hiếu, nuôi chăm Me hiền
Me vui hưởng chẳng bao niên
Lại lo tiếp tế, nuôi thăm con tù! (2)
Khi quê mình bị, chiếm thu
Trong tay bè lũ, giặc thù, ác hung.
Ra tù, Me lại kiếm lung
Nơi nào chắc chắn, Me chung tiền liền
Lo cho con trẻ, vượt biên!
Đúng là, lòng của Me Hiền, bao la.

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

(1) Làm nghề dạy học.

(2) Khi Cộng Sản miền Bắc xâm chiếm Việt Nam Cộng Hòa, chúng bắt các Sĩ Quan VNCH từ Đại Úy trở lên vào tù.

Mẹ Xót Thương Tình!

(Tả Pinu Shrine - Melbourne - Úc Châu)

Không nói chia tay sao xa đôi ngã
Bao mùa thu đông xuân hạ mù tằm
Bấy nhiêu mùa chôn nỗi nhớ âm thầm
Trôi trôi biệt theo thăng trầm dòng chảy

Suy tư lo lắng u hoài sợ hãi
Nỗi đau dày vò từng khắc từng giây
Nắng mưa âm lạnh mong cầu gặp lại
Lần chuỗi đêm đêm chậm rãi van xin

Lòng thủy chung được Mẹ xót thương tình
Dòng lưu lạc hành trình luôn che chở
Một tình yêu hòa nhịp thở đất trời
Được kết nối dù trùng khơi chia cách.

Tâm tự nhắc phải đổi đầu thử thách
Quyết vững lòng thanh sạch nhận và trao
Dù lặn hụp trong sóng gió ba đào
Sau như trước thuyền lướt mau về bến

Để đáp đền hoài vọng của ân trên
Chung thủy khắc tâm bền vô thời hạn
Thuở thanh xuân đến tuổi đời chạng vạng
Giữ gìn nhau tình bạn buổi hoàng hôn!

Tạ ơn Mẹ đã cứu rỗi hồn con!

Thơ & Ảnh: **Kim Oanh** 5.7.2024

Vì Nhau ...

Có khi nào người chợt nhớ đến không
Như ngày xưa bao khát vọng đầu đời
Ánh mắt thâm trao như nói vạn lời
Yêu lắm đấy có bầu trời làm chứng

Có khi nào tự dưng lòng nuối tiếc
Mỗi khắc giây da diết nhắc nhớ nhau
Mỗi ngày qua dạ lo lắng còn cào
Từng năm tháng chao dao đêm thao thức

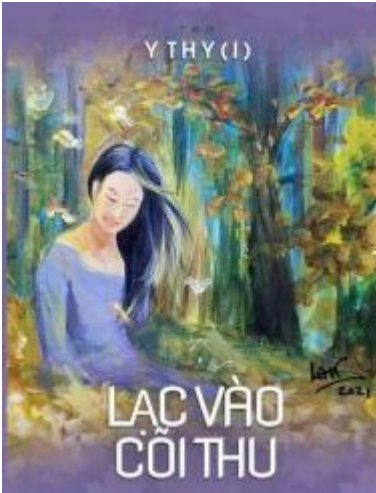
Có khi nào tim đau rên rỉ nhưức
Không vết bầm mà rưng rức nhịp ngưng
Tự vuốt ve năn nỉ thôi hãy dừng
Nhưng lì quá tim bảo đừng sao được

Có khi nào đầu hàng sa dốc trượt
Hãy vì nhau quay ngược mạnh mẽ hơn
Từ đâu non lặn tìm dấu đường mòn
Đến mạch sống tình son như khởi điểm.

Kim Oanh

28.6.2024

Không Có Thơ Tôi Biết Niu Gì? *

*Thơ ca bày tỏ nỗi niềm
Như là phương tiện cho tim giải bày
Bao nhiêu xúc cảm tràn đầy
Giúp người nghệ sĩ vui say với đời
Thơ ca như thể một nơi
Cảm thông, chia sẻ, những lời yêu thương
Tâm hồn phong phú thơm hương
Vẳng thơ cuộc sống chán chường làm sao
Thơ ca bất cứ nơi nào
Giàu sang, nghèo khổ, ngọt ngào... có thơ
Thiếu thơ như một nắm mồ
Tâm hồn trống vắng kiệt khô xác mòn
Thơ ca như mẹ với con
Nồng nàn, chu đáo, vẹn tròn, trước/sau
Thơ ca lưu mãi ngàn sau
Trở thành bất tử bên nhau cùng người!*

Y THI VÕ PHÚ

Hoa Bên Đường

*Từ khe nhỏ được mọc lên
Trở hoa đón nắng trên nền gạch nâu
Cuộc đời có những sắc màu
Này nơi sỏi đá phép màu hiện ra
Sắc vàng trong nắng chan hòa
Bước chân bao kẻ đi qua ngõ ngang
Nâng niu cánh mỏng hoa vàng
Người xe qua lại rộn ràng nơi đây
Vươn lên khao khát từng ngày
Trải qua nắng gió hương say trao đời
Lay lay cánh lá chơi vơi
Cuộc đời cứ thế ngược xuôi theo dòng
Niềm vui hạnh phúc chờ mong
Một cơn gió thổi bay trong âm thầm
Cánh hoa lặng lẽ trầm ngâm
Phù du cát bụi nảy mầm mai sau!*

Y THI VÕ PHÚ

Dòng thương giữa mấy canh đời

Nét bút đề thơ chưa ráo mực
Dáng nghiêng thêm vắng lệ chưa khô
Mấy canh đời vẫn chưa qua hết
Chưa cạn dòng thương rất dại khờ
Phơn phớt hồng nhan phơi kẻ lá
Dáng ngã thêm nghiêng trăng sắp mờ
Dòng thương giữa mấy canh đời cạn
Ta gửi hồn nhiên vào cõi thơ.

Nhất-Phương

Gần Như Trong Chiêm Bao

Người như con sóng xa dân
Ta như triền cát quay lưng vẫy chào
Người như dĩ vãng ngọt ngào
Ta như hoa tím trên cao một mình
Người như tiếng gọi bình minh
Ta như chiều xuống băng trinh lạnh lùng
Người như cây lá chờ Xuân
Ta như chim bồ núi rừng bơ vơ
Người như tiếng hát mơ hồ
Ta như âm điệu cung thơ lạc vắn
Người như bóng nửa vành trăng
Ta như khung cửa ôm chằm đêm thâu
Người như viên thuốc nhiệm mầu
Ta như Người, thắm cơn đau... lâu rồi.

Hôm xưa hoa bướm vờn đôi
Hôm nay người với ta trôi phương nào?

Nhất-Phương

MỘT GÓC BÌNH YÊN

*Em hãy ngồi nghe ta hát hết
Một bản tình ca của cuộc đời
Trăng đã lặn rồi sau đỉnh núi
Đèn tim ta thấp hết canh thoi*

*Bài ca này ta viết cho em
Vì mai khoảng cách sẽ dài thêm
Bàn tay ngắn quá, tình xa quá
Mai gặp đôi khi chẳng dám nhìn*

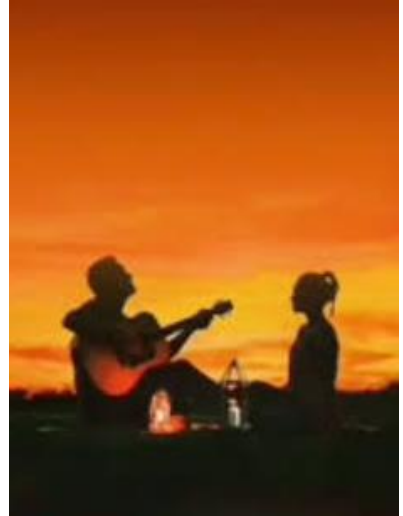
*Thôi hãy nín đi – em đừng khóc.
Có buồn chẳng tránh nỗi chia ly
Ván vương chỉ để tờ chùng xuống
Lệ mừng hay lệ buổi vu quy*

*Cũng tại nơi đây gặp buổi đầu
Em thể yêu mãi đến ngàn sau
Để ta xây mãi bao nhiêu mộng
Nay mộng trôi theo một biển sầu*

*Em hãy ngồi nghe ta hát hết
Tiếng đàn rời rạc phím tơ lời
Ngày mai đây sẽ xa xôi lắm
Hò hẹn trăm năm cũng hết rồi*

*Ai trách chi thuyền lái đã theo
Bến xưa không giữ nổi tay chèo
Cũng xin một góc bình yên đó
Để mộng vương tròn khi bỏ neo.*

Thủy Lâm Synh

THE RIGHT TO VOTE

I hold my ballot in my shaking
hand
And say to myself: this is
cause and effect.
The opportunity is so grand
I have spent all my life to expect.

You have lived in a free country,
Here you and your ancestors were born;
Your civil rights are numerous and sundry;
Please do feel pity for the forlorn.

I had exercised my right to vote
In my native land's first ever election:
Illiterates did not know what cadres wrote;
Bad factions led them to wrong direction.

Wanting self-rule, people grew wiser;
The patriots just built a young nation.
But the invaders, however, were slyer:
Elections were only to shield usurpation.

That is why I came to this world;
To become a proud citizen I strived.
Liberty in the starred banner unfurled;
Human rights by none to be deprived.

I cast my vote for the candidates I trust;
I opt for the propositions I approve;
No choices imposed by others as a must,
No revenge on the dissidents as a move.

It is the result of my struggle in the past
To resist despotism and exact democracy.
It is the stimulus to advancement here fast
To expand regardless of geography.

Though somebody dislikes time wasted,
Why not to use the right to go to the polls?
This is for me Freedom so long awaited,
Let me, the baby, enjoy my favorite dolls.

THANH-THANH

QUYỀN ĐẦU-PHIẾU

Tôi cầm lá phiếu, tay run run, tim hồi-hộp,
Lòng tự nhủ lòng: đây là quả của nhân xưa.
Cơ-hội hiếm này, ca-tụng mấy cũng không vừa,
Tôi đã mong-đợi, e suốt đời, nay mới có.

Bản-quán quý ngài, sống tự-do từ thuở nhỏ
Trên quê-hương này mà tiên-tổ đã sinh ra,
Vớ các Quyền Dân, vốn đầy-rẫy và bao-la,
Xin hãy thông-cảm với những người đen số-phận.

Tôi cũng đã từng được đi bầu vài mấy bận
Từ lần đầu tiên quyền đầu-phiếu được ban ra:
Đa-số mù chữ, các cán-Cộng "giúp" dân ta
Chọn quý, điền ma, đẩy cả nhà vào cảnh khổ.

Sau đó người dân khôn-ngoa hơn, đòi tự-chủ,
Đem tình yêu nước mà tạo-dựng một non sông;
Nhưng lũ phản-bội đã xảo-quyết cướp đầu công:
Bầu-cử chỉ là chuyện giành riêng quyền thống-trị.

Đó là lý-do tôi đến đây xin nấu ty,
Phấn-đấu để thành, của nước mới, một công-dân,
Nơi mà Tự-Do ai cũng được hưởng chung phần
Và Quyền Làm Người không bị ai tước mất.

Tôi tự chọn bầu ứng-viên nào tôi tin nhất
Và dự-luật nào thích-hợp với tôi hơn;
Không ai ép tôi dừng phân-biệt giả và chơn,
Không ai trả thù nếu tôi không vừa ý họ.

Đó là kết-quả cuộc đấu-tranh trong quá-khứ
Chống bỏ độc-tài, đòi Dân-Chủ sống quang-minh;
Nó là ngọn-nguồn cho Tiến-Bộ ngày càng nhanh
Vượt mọi biên-cương mà Tự-Do là chính-yếu.

Sao lại có kẻ tiếc thì-giờ đi bỏ phiếu?
Sao không dùng quyền qua lá phiếu của công-dân?
Tôi, đứa trẻ thơ, nuôi sở-ước từ thanh-xuân,
Như con búp-bê tôi quý cưng — là lá phiếu.

Bản tiếng Việt của **THANH-THANH**

Thu Nhớ

*Đôi ta dù xa cách,
Hương xưa vẫn mặn nồng.
Từng giây em mòn mỏi,
Anh về thỏa nhớ mong.*

*Em chờ trong nắng ấm,
Hồn ta quyện gió mây,
Nhẹ bay khung trời cũ,
Nơi ta tràn ngất ngây.*

*Chiều rơi, đôi tình nhân
Bên nhau khẽ thì thầm.
Góc hồ thu lặng lẽ,
Ước hẹn tình trăm năm.*

*Anh muôn trùng thiên lý,
Còn ướp cánh hoa xưa,
Loài hoa hương dị thảo
Nở hé ven rừng thơ.
Giữa mùa Thu trắng lạnh,
Nhưng nhớ nói sao vừa.*

CHÚC ANH

Nostalgic Autumn

Although we are away from each other,
You, the scent of the past, I still adore.
I have been pining, every minute awaiting
Your return to satisfy my longing for.

I have hung around in the warm sun:
Our souls with the wind and clouds blend
Hovering under the familiar heavens
Where our delight used to extend.

When came the evening, the two lovers
Whispered each in the other's ear
In a quiet corner of the autumn lake
Vowing lifelong love in it to persevere.

Now that you are very far away
I still preserve the old petal, the feel
Of the rare fragrant flowers half-opened
On the forest fringe full of appeal
In the cold poetic moonlit mid-autumn...
- Such nostalgia, how to sufficiently reveal!

Translation by **THANH-THANH**

Tiếng Hát Thiên Thai

Một hôm ghé quán bên đường
Chợt nghe tiếng hát thanh trong vô ngần
Sáng tươi như nắng lụa vàng
Diệu huyền như nguyệt, dịu dàng như hoa!...

Mơ màng theo tiếng đàn ca
Thanh âm ngọc rót cho ta bồi hồi
Từ vành môi thắm nụ cười
Một dòng suối nhạc nhẹ trôi bồng bênh...

Ngọt ngào giai điệu bỗng trầm
Khi nàng lên hát, khi ngâm, khi cười.
Và khi nói chuyện thật vui
Dân ca, vọng cổ, ôi mùi mẫn sao!

Trong như ngọc, sáng như châu
Đẹp như những cánh hoa đào bay bay...
Mộng hồn như tỉnh như say
Theo dòng suối nhạc thiên thai xưa vời

Có đàn hạc trắng lưng trời
Non xanh nước biếc vọng lời tiên-ca
Ảo huyền sương khói thoáng qua
Lung linh bóng nguyệt vừa sa mặt hồ

Bâng khuâng, bút nở hoa thơ
Dăm vắn thả gió đến bờ đào hoa...

vương thanh

<https://www.youtube.com/watch?v=wqD3cvaorQA>

Quê Hương Gọi Tiếng Trời Oi, Lạ Lùng

Trên đường cây rũ cành thu
Chùng lòng ta nhuộm sương mù tái tê
Điêu hiu gió lạnh lê thê
Khơi dòng dĩ vãng từng ê ẩm mình!

Những mùa thu nhuộm lá xanh
Cho màu thay sắc vàng cành trên cao
Thu buồn từ độ ngày nào
Đã đem thu đến khiến lao đao đời!

La đà chim nhận cất lời
Chỉ nghe se se hót lời chào thu
Bàng hoàng lạc cõi thâm u
Cẩn rắng nín thở ngất ngư sông dài

Đêm đêm lá rụng hiên ngoài
Lá bay theo gió hồn ai oán hồn
Cành trơ trọi lá chiếc đơn
Im hơi giữ kín nỗi hờn mệnh mỏng

Bài thơ viết kể dăm dòng
Ý thu khơi lại nỗi lòng lan man
Thu ơi nhắc lại càng buồn
Nhớ năm tháng cũ dạ cồn cào đau

Ai về xin nhắn hỏi câu
Bầy chim hải diều ngang cầu còn chẳng?
Hầu như thu cứ mỗi năm
Nỗi lòng ta lại băn khoăn nỗi lòng

Đường đi trần trở lảo vòng
Bên này bên ấy còn thông cảm gì
Trăm ngàn lối bị cản đi
Mãn đời suy nghiệm càng kỳ cục thay!

Thu về thì lá vàng bay,
Thì con nai lạc xa bầy tội chưa!
Thì lá vàng bay lưa thưa
Thì người ta lại làm thơ thu vàng!

Còn ai chớp mắt ngỡ ngàng
Viết câu khắc khoải bề bàng với thu!
Giả vờ - ta giả vờ ngu
Tránh nề kể tội mùa thu – hại đời!

Quê hương! gọi tiếng trời ơi!
Lạ lùng!

Hạ Thái TQP

Aug 22/2014

MỘNG XANH

Áo ai xanh, lưu luyến áo ai xanh.
Sáng trong, gió nhẹ đưa sầu man mác,
Lững lơ mây mùa thu nhạt nắng hồng.
Ai đem mây dần trải giữa thình không?
Hát tên anh, vẫn hát gọi tên anh.
Để cho lòng hoài nhớ áo ai xanh.
Sáng trong, sao nay còn mãi ngắm nhìn
Những đóa hồng vừa mới nở thắm xinh?
Ngày ấy bên nhau xây đắp mộng lành
Người tặng hoa, người đan áo len xanh.

Đến phút chia ly, cầm tay quyến luyến.
Lời tiễn biệt, làm sao không xao xuyến?
Còn lại nơi đây riêng một nỗi buồn.
Có hạnh phúc vui hay hạnh phúc buồn.
Còn lại nơi đây một tấm lòng son,
Dấu cho mai kia đất cạn đá mòn.
Mấy mùa thu, tay gom lá vàng thu,
Nhớ người phương xa, tình xưa ấp ủ.
Tuổi thanh xuân qua, nước chảy bên cầu.
Mơ giấc mộng xanh, sao đành quên nhau?

Nguyễn Mây Thu

(France)

RÊVE BLEU

*Pull-over bleu, je m'attache à ton pull-over bleu.
Ce matin clair, le vent doux souffle une légère mélancolie.
Les nuages d'automne s'infiltrèrent du rayon de soleil.
Qui s'étend ces nuages roses dans le ciel clair?
Chante ton nom, je chante toujours ton nom.
Et laisse mon coeur me rappelant à ton pull-over bleu.
Ce matin clair, pourquoi j'admire encore
À ces belles roses enchantement s'éclorent?
Jadis être ensemble, nous créons de bon rêve bleu,
Tu m'offres une fleur, je te tricote un pull-over bleu.
Au moment où nous séparons,
Main dans la main nous ne voulons pas
Dire les mots d'adieu,
Comment nos coeurs ne troublent pas?
Ce qui reste ici n'est qu'une tristesse.
Que le bonheur soit heureux ou malheureux.
Ce qui reste ici n'est qu'un beau coeur.
Malgré un jour les rochers s'usent, la terre s'assèche.
Quand vient l'automne, combien de fois
Toutes ces feuilles mortes que je ramasse?
Mon vieil amour, je pense à toi.
Et le temps passe, ma jeunesse passe,
Comme l'eau coule sous les ponts.
Il y avait un bon rêve bleu autrefois.
Comment parvenons-nous à nous oublier?*

Nguyễn Mây Thu (France) 28-08-2024

Theo Em

Theo em bỏ núi về châu thổ
Bỏ mán về kinh làm rể xa
Ngác ngác ngỡ ngỡ đờ máy ngược
Hồn mênh mộng khói cuộn sau nhà

Theo em mấy bữa quên buôn bán
Làm rể người Nam yêu miền Nam
Miền Nam: chín cửa sông ra biển
Mỗi nhánh sông: Một nhánh tóc mềm

Theo em như suối về sông rộng
Sông chờ tình em như phù sa
Phù sa bồi đắp tim châu thổ
Bồi lấy tim người những nhánh hoa

Theo em, mê sáu câu vọng cổ
Theo Út Trà Ôn về Trung Lương
Theo cánh ô môi vừa mới nở
Tiếng quách bánh phồng rộn rã quê hương

Theo em, ra mắt bà con vợ
Cậu Bảy, Dì Hai, em thứ Ba
Ngày xưa con gái xa cha mẹ
Ngày nay thanh niên làm rể xa

Theo em, tình đất, tình vương trạch
Tình của non sông, tình của em
Cám ơn người nữ vùng Châu thổ
Cho anh về gởi rể miền Nam.

Trần Hoài Thư

Cảm tạ Đồng Bằng

Phà chậm. Bờ xa mờ khói quyên
Bên này bên ấy rộng trường giang
Đồng bằng bổng chốc mà thân thiết
Bởi có em là một tình nhân

Anh về xứ thấp đôi giày vệt
Áo bạc như người quá nổi trôi
May mà cuối bến, em chờ đợi
Giường chiếu em mang trải cuộc đời

Phà chậm. Đùi hiu bờ sậy ngủ
Bơ vơ thân gỗ mục lạc dòng
Trở về mắt ngọc trời sông cũ
Nhớ Trường Sơn lại mền đồng bằng

Cảm tạ em. Người em Cần Thơ
Anh theo em bỏ xứ. Bao giờ
Bao giờ. Như thể tiền thân trước
Một kẻ lưu dân trở lại nhà

Có phải em là trắng thanh
Soi lên miền anh ngủ
Có phải em là trắng tỏ
Theo đời anh lênh đênh
Có phải em là dòng sông
Cho anh về tắm lội
Có phải em là cây bườì
Cho anh trèo hái bông

Có phải em là Cần Thơ
Anh về yêu châu thổ
Có phải em là đồng bằng
Thịt căng tràn vú sữa
Để một dòng chín cửa
Trải nhánh dài nuôi vựa đất miền Nam

Cảm tạ em người em Cửu Long
Em cho anh hơi thở đồng bằng
Từ trong lòng dậy nguồn ơn lượng
Của chập chùng cam khổ tiền nhân.

Trần Hoài Thư

Vào Thu

(Ngũ độ thanh)

Sáng điểm sương choàng lạnh lẽo ôi
Nàng thơ gọi cảm xúc đây rồi
Êm đêm hạ trắng bay nhường cảnh
Nhẹ nhõm thu vàng thổi chiếm ngôi
Đổi lá bao chùm rơi dọc biển
Nhìn hoa những đám rụng quanh đời
Thương mùa quyến rũ đan lời dệt
Dạo bước an nhàn khẽ mỉm cười.

Minh Thúy Thành Nội

Gởi Gió Mây Ngàn

Ngày tháng ấy phai dần theo mây khói
Có gì đâu ảo ảnh giữa không gian
Màu kỷ niệm lên đèn thuyền mê đắm
Lối sương mù gợi nhớ bến Hương Giang

Hàng liễu rủ xanh xao đường phố vắng
Vọng mơ hồ tiếng hát tận miền xa
Hồn tuyết phủ lao đao mùa giá lạnh
Ký ức lừa trở bước lối đường hoa

Mùa hạ trắng đời xưa cùng sánh bước
Nhật nắng chiều rất vội ghé môi hôn
Tàn bóng xế làn hương thơm quyến gió
Ánh trăng gầy soi chiếu cảnh đêm khuya

Thôi đã hết xa vời bàn tay ấm
Lá thu vàng héo hắt mộng lòng ru
Đời cách biệt trang thơ nhàu nát cũ
Dư âm buồn thổn thức lịm vào thu

Minh Thúy Thành Nội

Bâng khuâng nhớ Hạ

Chợt nghe chim hót ngoài song,
Mặt trời sớm đã đỏ hồng trên cao.
Hình như mùa hạ xôn xao,
Không biết đến tự khi nào nơi này
Nhặt nhoà, bóng nắng lung lay,
Hắt hiu gió nhẹ, cỏ cây dật dờ.
Sông James (1) nước chảy lững lờ
Nghìn con sóng nhỏ xô bờ lẫn tẩn
Thốt nhiên nổi nhớ trào dâng,
Quê hương hè cũ, bâng khuâng hiện về.
Cánh diều bay lượn bờ đê,
Đàn trâu ăn cỏ no nê ngoài đồng.
Trời xanh, mây trắng bênh bồng,
Chiều rơi, tắm mát mé sông đầu làng.
Bỗng nghe súng nổ kinh hoàng
Mùa hè đổ lửa, giặc tràn vào đây.
Ôi tan nát, ôi buồn thay,
Còn đâu nữa, những tháng ngày bình yên.
Ra đi mang nỗi muộn phiền,
Mang theo cả nỗi oan khiên nước nhà.
Lưu vong gần nửa đời qua,
Tuởng như vài dặm, lại xa nghìn trùng.
Tâm tư thầm ước, thầm mong
Một ngày sống lại giữa lòng quê hương.
Trong mùa hè cũ yêu thương
Về cùng hồi ức, vấn vương bao điều.
Để nghe rền tiếng ve kêu,
Để hái hoa phượng, nhìn diều bay lên.
Nào hay nắng xế ngoài hiên,
Lẩn trong tiếng gọi từ miền hư vô.

Tuệ Trung - Tháng 7/2024

(1) Tên dòng sông chảy qua Richmond, Virginia

THẬT TÌNH (Thể LUÂN XA ĐƯỜNG LIÊN VẬN)

Tà áo phất phơ màu lụa bạch
Hiên trời bàng bạc ánh trăng côi
Nàng thơ - vạn kiếp... nàng thơ đó
Kẻ sĩ - muôn đời... kẻ sĩ thôi
Rượu đã vui, lòng chưa đủ ấm
Tình còn đầy, mộng vội tàn hơi
Mắt ai chất ngát ngàn con sóng
Xô dạt thuyền ta giữa biển khơi

Hiên trời bàng bạc ánh trăng côi
Một thoáng phù du... lỡ mộng đời
Bên lở - bên bồi - sông nước chảy
Giữa thương - giữa nhớ - lệ tình rơi
Câu thơ ngày cũ lời say đắm
Nét mực đêm nao chữ rã rời
Thế đó - bỗng dựng mà cách trở
Hương nồng dấu tiếc cũng đành thôi

Nàng thơ vạn kiếp nàng thơ đó
Nỗi nhớ muôn đời nỗi nhớ đây
Năm tháng phiêu pha ngàn mộng thắm
Cuộc tình tan tác một mình cay
Ta về mưa bụi sầu hoen mắt
Gió thổi đêm tàn lạnh ướt vai
Thèm tiếng cười trao chiều tiễn biệt
Bờ môi khao khát nụ hôn đầy.

Kẻ sĩ muôn đời kẻ sĩ thôi
Nam kha giấc mộng vỡ tan rồi
Trần gian xơ xác trăng vàng úa
Thế sự điên cuồng phận tả tơi
Viết khúc Đường thi lòng vẫn thẹn
Nhìn tranh Vân cẩu dạ chưa nguôi

Đường mây lặn đặng, hồn thơ lạnh
Thương cánh sao rơi lạc cuối trời

Rượu đã vui lòng chưa đủ ấm
Tình vừa nồng mắt cũng vừa cay
Mời trăng mỏng mảnh treo cành liễu
Gọi gió dịu dàng chờ phiến mây
Nguyệt khúc em đàn bên mái trúc
Quỳnh tương ta tặng giữa đôi tay
Bóng ai chìm khuất vào hư mộng
Để khách đa tình ngổ ngẩn say

Tình còn đầy mộng đã tàn hơi
Đóm lửa thương yêu lịm chết rồi
Cứ ngỡ ngàn năm duyên bất diệt
Nào ngờ một thoáng nợ chia phôi
Con tim son sắt ta giành lấy
Sợi tóc phụ phàng bậu đánh rơi
Uống đến tàn canh chưa thấm rượu
Tường hương bỏ kết quán quanh đời

Mắt ai chất ngát ngàn con sóng
Hồn kẻ sĩ tình vụn nỗi đau
Muôn ngả ta về nơi quạnh quẽ
Nghìn đêm em khóc chốn lao đao
Rừng dù thay lá từ hôm đó
Biển vẫn yêu trăng tự thuở nào
Hai chữ tương tư chừng rất nhẹ
Đâu ngờ ray rứt mãi vì nhau

Xô dạt thuyền ta giữa biển khơi
Đường trần ngao ngán cuộc rong chơi
Ngủ vùi một giấc quên cơn mộng
Vỗ nhẹ đôi tay xóa chuyện đời
Man mác thềm xưa làn gió thổi
Êm đềm bến cũ ánh mây trôi
Phù hoa, phú quý là hư ảo
Thì tiếc làm gì chút nét môi

Thy Lệ Trang

RIÊNG TƯ

Một vài câu quá xuân thì,
Áo thơ xanh đủ mùa đi mùa về
Ân tình ấm áp mưa che
Tâm duyên còn đủ đầy khi lạnh lùng...

Tôi trong sương gió không cùng,
Nợ trần gian cũng nặng lòng vai mang
Chuyện nhân thế những thờ than
Cuộc vui nào chẳng chia tan khó lường!

Chuyện đời đầy những nhiều nhường,
Cho dù hai chữ vô thường muôn năm
Hắt hiu nào để tay cầm
Tình nào vô lượng cho tâm nặng nề!

Mùa Thu nào giấc đăm mê,
Chút văn chương mọn hồn quê đã lòng
Tôi và thơ mộng ước cùng
Mấy trang thi sử chợt hồng phấn hương!

Ê a câu chữ đoan trường,
Cõi lòng riêng một con đường riêng mang
Là ta một túi hành trang
Thơ nhan sắc cũng ẩn tàng trong sương.

Hoa Văn (08/18/2024)

TRẦN GIAN

Còn bước chân chiều còn nắng bay,
Còn đôi sương trắng còn đôi mây
Tôi đi trong gió đời hư ảo
Trong tiếng thơ hồng như ngát ngầy!

Thì vẫn muôn đời cõi thế gian,
Có chi còn lại có chi tàn
Vàng son âu cũng câu phù phiếm
Vẫn đẹp ân tình vẫn chứa chan...

Minh tiếc chi nhau những ngọt ngào,
Thời gian còn mất cũng mòn hao
Mùa Thu vẫn lá vàng rơi rụng
Đã cuối buổi rồi vẫn ước ao!

Kỷ niệm nào qua cũng vữa vàng,
Đường dù chật hẹp vẫn thành thang
Vẫn dòng thơ cũ xanh màu nhớ
Lòng mãi như lòng cũng tịnh an.

Lối cũ đường xưa tình bốn mùa,
Dông dài câu chữ gió đông đưa
Thơ còn viết gửi cho bè bạn
Một chút nào riêng lòng thiết tha!

Là cõi trần gian cõi thế gian,
Gặp rồi đến lúc phải chia tan
Đây tình lưu luyến đây lưu luyến
Dấu có lung linh cũng lụn tàn!

Tình nghĩa trăm năm tình sắc màu,
Mai này đi ở cũng ngàn sau
Nắng mưa một chuỗi ngày vô tận
Tàn cuộc trần gian lúc bạc đầu...

Một cõi trần gian đẹp vuông tròn,
Tình thơ tình bạn mãi chon von
Tôi và thân mến lời muôn thuở
Đời có gì đâu để mất còn.

Hoa Văn (08/17/2024)

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

“NGHĨ VỀ MÙA THU LẠI THẤY BUỒN” - Tranh: **Nguyễn Sơn** Germany

Mời quý vị thưởng thức: **“ĐƯỜNG EM ĐI”**
Sáng tác: **Phạm Duy** - Tiếng hát: **Tâm Hảo**

 <https://www.youtube.com/watch?v=0kU0-utJ4F4>

*Đường em có đi, hằng đêm gót hoa
Nở những đoá thơ, ôi dị kỳ
Đường em có khi chờ em bước qua
Là nghiêng giấc mơ ước thề...*